

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4413010575
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Hrvola
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4413010575.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Hrvolu a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Petra Kaňu, proti obžalovanému A. N. a spol., pre obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných A. N., A. Y., N. W. a okresného prokurátora v Nových Zámkoch (ďalej len prokurátor) proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 22.01.2015, sp. zn. 3T 155/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.05.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaného A. N., nar. XX.XX.XXXX, obžalovaného A. Y., nar. XX.XX.XXXX, obžalovaného N. W., nar. XX.XX.XXXX a prokurátora,

z a m i e t a,

pretože zistil, že nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom boli obžalovaní uznaní vinnými:

obžalovaný A. N. (ďalej len obž. v 1. rade)

- v bodoch 1., 2., 3 a/ až 3.// zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., pokračovacím spôsobom samostatným konaním, v bode 5.a/ v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s obžalovaným N. W., v bodoch 6.a/, 6.b/, 7, v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. s obžalovaným A. Y.,

- v bode 4. a 4.a/ prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

obžalovaný A. Y. (ďalej len obž. v 2. rade)

- v bodoch 6.a/, 6.b/ a 7. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

obžalovaný N. W. (ďalej len obž. v 3. rade)

- v bode 5.a/ v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

na skutkovom základe popísanom v jednotlivých bodoch napadnutého rozsudku. Za to im uložil :

obžalovanému A. N.

podľa § 221 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. j/ Tr. zák. a priťažujúcu okolnosť § 37 písm. h/ Tr. zák. a § 41 ods. 1, ods. 2 úhrnný a spoločný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 278 ods. 1 Tr. zák. mu uložil povinnosť nahradiť ČSOB Leasing, a.s., Panónska cesta 11, Bratislava IČO: 35 704713, škodu v sume 10.492,09 eur.

obžalovanému A. Y.

podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Tr. zák. a § 42 ods. 1, 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste Krajského súdu Nitra sp. zn. 1T 28/1998 zo dňa 13. 07. 2013 ako aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ (chýba „ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo“) zrušením stratili podklad.

obžalovanému N. W.

podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 roka, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienične odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú spoločnosť VOLKSWAGEN Finančné služby Slovensko, s.r.o., Vajnorská č. 98, Bratislava 831 04 Bratislava s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Ďalej oslobodil podľa § 285 písm. c/ Tr. por.:

- obž. A. N. spod obžaloby pre skutky uvedené v bodoch 3i, 3k, 3m, 3n,
- obž. A. N. a N. W. spod obžaloby pre skutok uvedený v bode 5b,
- obž. A. N. a A. Y. spod obžaloby pre skutok uvedený v bode 6a.

Uvedený rozsudok v zákonnej lehote odvolaniami napadli všetci obžalovaní a prokurátor v neprospech obžalovaných. Všetci odvolatelia poukazovali na odvolacie dôvody, ktoré uvádzali v predchádzajúcich odvolaniach voči predchádzajúcemu rozsudku súdu I. stupňa - o týchto odvolacích súd rozhodol uznesením zo dňa 30.10.2014 sp. zn. 1To/73/2014. Nad ich rámec uviedli :

Obžalovaný v 1. rade odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu a vytýkal súdu I. stupňa, že nepostupoval dôsledne podľa § 327 ods. 1 Tr. por. Uviedol, že nemôže niesť zodpovednosť za konanie iných osôb, ktoré vystavovali zmluvy, preto ani nemohol lízingovú spoločnosť uviesť do omylu, a preto ani nemôže niesť trestno-právnu zodpovednosť, pretože skutky sa nemohli stať tak, ako ich opisuje súd, ktorý vyhodnotil dôkazy len v jeho neprospech a preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výrokoch sa ho týkajúcich podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. por.

Obžalovaný v 2. rade odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajkyne, poukazoval na to, že všetky záležitosti zabezpečoval obž. v 1. rade, tento mu dával príkazy čo má s peniazmi urobiť, zmluvy pripravoval svedok Ing. T., ani svedok T. ho neopoznal, žalovaných skutkov sa nedopustil. Navrhol zrušiť

napadnutý rozsudok podľa § 321 Tr. por. a podľa § 285 písm. c/ Tr. por. ho spod obžaloby oslobodiť, resp. vec vrátiť súdu I. stupňa.

Obžalovaný v 3. rade odvolanie zdôvodnil prostredníctvom obhajcu, uvádzal, že napadnutý rozsudok trpí tými istými procesnými vadami, ktoré neboli odstránené, závery súdu I. stupňa nemajú oporu v dokazovaní, nebol usvedčovaný ani obžalovaným v I. rade ani svedkom U..

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok v bodoch 5/, 5a/ podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. por. s tým, aby bol odvolacím súdom podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodený, alternatívne vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Prokurátor v písomných dôvodoch poukazoval na obsah napadnutého rozsudku, ktorý napádal odvolaním čo do výroku o vine vo vzťahu k všetkým obžalovaným, čo do výroku o treste vo vzťahu k obžalovaným v 1. a 2. rade. Namietal, že:

- obž. v 1. rade nebol uznaný vinným zo spáchania skutkov uvedených v bodoch 3i, 3m, 3n,

- obž. v 1. a 2. rade neboli uznaní vinnými zo spáchania skutku uvedeného v bode 5b,

- obž. v 1. a 3. rade neboli uznaní vinnými zo spáchania skutku uvedeného v bode 6a,

podanej obžaloby. Zdôrazňoval výpoveď svedka Ing. T., ktorý potvrdzoval aktívnu úlohu obžalovaných, čísla účtov U., Y., F. a F., ktoré boli uvedené v jednotlivých zmluvách čo v spojitosti s ostatnými dôkazmi preukazuje vinu obžalovaných.

V tej súvislosti namietal aj právnu kvalifikáciu a nízku výmeru uloženého trestu odňatia slobody jednotlivo u obžalovaných v 1. a 2. rade.

Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí všetci odvolatelia zotrvali na dôvodoch a návrhoch uvedených v písomných odôvodneniach odvolaní. Obžalovaní zhodne popierali spáchanie žalovaných skutkov. Prokurátor sa domáhal uznania viny aj za skutky, pre ktoré boli obžalovaní oslobodení spod obžaloby.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovanými a prokurátorom, nezistiac dôvod na postup vyplývajúci z § 316 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolania ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolania nie sú dôvodné.

Odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti, vyplývajúcej z citovaného ustanovenia prioritne zisťoval, či súd I. stupňa po vrátení veci postupoval v súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu. Zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému výroku rozsudku bol zadovážený dostatok dôkazov nevyhnutných na rozhodnutie o podanej obžalobe, ktoré súd I. stupňa vykonal na hlavných pojednávaniach v súlade so zásadou kontradiktórnosti a v súlade s príslušnými procesnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pri vykonávaní dôkazov sa súd prvého stupňa nedopustil takých pochybení, ktoré by bolo možné považovať za podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por., a to všetko pri zachovaní práv všetkých procesných strán, vrátane práv obžalovaných na obhajobu. Zistil, že sa dopustil určitých chýb konania, ktoré však nepovažuje za charakteru podstatného a takého, že by mali vplyv na celkovú správnosť zisteného skutkového stavu veci v rozsahu predpokladanom v § 2 ods. 10 Tr. por., právnu kvalifikáciu alebo na rozhodnutia o uložených druhoch trestov a ich výmer.

Súd I. stupňa vykonal v súlade s názorom odvolacieho súdu v napadnutom rozsudku určité gramatické, jazykové a štylistické úpravy skutkov. Aj keď tak urobil v minimálnom rozsahu, nemožno len preto konštatovať, že nespĺnil pokyn odvolacieho súdu. Terajší popis skutkov oproti popisom v predchádzajúcom rozsudku, je už presnejší a vystihujúci všetky náležitosti skutku z trestnoprávneho hľadiska.

Odvolací súd môže konštatovať, že odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje s poukazom na § 168 Tr. por. okrem popisu obsahu jednotlivých dôkazov, aj príslušné právne úvahy ktorými sa riadil súd I. stupňa v rámci hodnotenia dôkazov, vrátane vyhodnotenia jednotlivých obhajob obžalovaných a toho, z akých dôvodov sa nejedná o obchodnoprávny (občianskoprávny) vzťah, ale o protiprávne konanie naplňajúce znaky trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona. Vo vzťahu ku skutkom, ktoré súd prebral z rozsudku OS Galanta sp. zn. 1T 83/2012 v odôvodnení poukázal na konkrétne dôkazy, ktoré preukazovali spáchanie týchto skutkov obžalovaným. Len z toho, že tieto právne úvahy sú stručnejšie a že nezodpovedajú predstavám obžalovaných, nie je možné konštatovať že sú nesprávne.

Súd I. stupňa uviedol aj právne úvahy (strana 21 a nasl.), na základe ktorých dospel k záveru, že obžalovaní v jednotlivých bodoch napadnutého rozsudku naplnili formálne znaky žalovaného zločinu resp. prečinov, zo spáchania ktorých sú usvedčovaní celým súhrnom priamych svedeckých dôkazov a nepriamych listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah súdneho spisu. Pretože tieto odvolací súd považuje za správne, nepovažuje za potrebné ich opakovať a v podrobnostiach na ne preto len odkazuje. Rovnaká situácia platí aj ohľadne oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku, pretože v prípade týchto skutkov nebolo jednoznačne a spoľahlivo preukázané spáchanie žalovaných skutkov jednotlivými obžalovanými

Odvolacie námietky obžalovaných a prokurátora, ktoré smerovali voči výrokom o vine a výrokom o oslobodení, nepovažoval odvolací súd za dôvodné a preto ich nemohol akceptovať. Súd I. stupňa správne vyhodnotil všetky dôkazy svedčiace v neprospech ale aj v prospech obžalovaných a to nielen jednotlivo ale aj v ich súhrne, čo našlo svoj odraz v správnych jednotlivých výrokoch o vine resp. výrokoch o oslobodení spod obžaloby. Ani odvolací súd nemá pochybnosti o trestnoprávnom základe konania obžalovaných vo výrokoch o vine, ktoré je nepochybne protiprávne a ktorého sa dopustili v úmysle takýmto konaním obísť zákon tak, že iného uvedú do omylu a na jeho úkor sa obohatia. Protiprávnosť celého konania je prioritne založená na prevodoch motorových vozidiel a vlastníctva k nim cez viacerých ľudí so zámerom deklarovať a predkladať lízingovej spoločnosti údaje o motorových vozidlách, predajcoch a budúcich lízingových vlastníkoch, ktoré nezodpovedali pravde a takto si vymôcť od nej zaplatenie zvyšku kúpnej- leasingovej ceny. Celý tento proces by bol býval v súlade s právnym poriadkom len v tom prípade, ak by všetky právne vzťahy vyplývajúce z jednotlivých zmlúv aj boli reálne prebehli a ak by zmluvy boli obsahovali len a len pravdivé údaje. Takto to však v danej veci nebolo a všetci obžalovaní si toho boli v plnej miere aj vedomí a z tohto možno odvodiť aj ich úmyselné zavinenie. Je však potrebné prisvedčiť ich námietkam, že bez aktívnej činnosti iných osôb - prioritne Ing. T., ale aj údajných lízingových nájomcov, ktorí sa dali nahovoriť na tak významné právne aktivity a ako dospelé osoby! podpísavali „bez rozmyslu“ jednotlivé kúpne- lízingové zmluvy, potvrdzovali prevzatie vozidiel, zaplatenie akontácie, poskytovali a potvrdzovali osobné údaje, vrátane údajov o zárobkových a majetkových pomeroch, zmluvy o poisťkách atď. Konania týchto osôb však v žiadnom prípade nemôžu vyvinúť jednotlivých obžalovaných zo spáchania žalovaných trestných činov. Súd nie je oprávnený vyvodzovať ich trestno-právnu zodpovednosť, pretože sa voči nim nevedlo v tomto konaní trestné stíhanie a prokurátorom na nich nebola podaná obžaloba (nemo iudex sine actore - bez žalobcu niet sudcu).

Odvolací súd nemohol akceptovať ani veľmi stručnú argumentáciu prokurátora, ktorou napádal oslobodzujúcu časť rozsudku. Pokiaľ osobitný dôraz kládol na výpoveď svedka Ing. T. tak je potrebné konštatovať, že aj tento dôkaz je potrebné hodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v súhrne s ostatnými dôkazmi a teda predovšetkým výpoveďami svedkov a listinnými dôkazmi s ohľadom na obhajobu obžalovaných. V tomto smere odvolací súd nezistil pochybenie v postupe súdu I. stupňa.

Preskúmaním jednotlivých výrokoch o trestoch odvolací súd zistil, že súd I. stupňa u jednotlivých obžalovaných správne zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré pri rozhodovaní

aj zohľadnil, u obž. v 1. rade správne zistil splnenie zákonných podmienok pre uloženie spoločného trestu vo vzťahu k odsúdeniu OS Galanta sp. zn. 1T/83/2012 v spojení s rozsudkom KS v Trnave sp. zn. 3To/104/2013, u obž. v 2. rade zase splne nie zákonných podmienok pre uloženie súhrnného trestu vzhľadom na existenciu súbehu s trestnou činnosťou, za ktorú bol odsúdený rozsudkom KS v Nitre sp. zn. 1T/28/1998.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u jednotlivých obžalovaných v rámci zákonných trestných sadziieb upravených podľa jednotlivých druhov trestov, uložil obžalovaným tresty odňatia slobody, ktorých výmery považuje odvolací súd za primeranú všetkým okolnostiam prípadu, osobám obžalovaným, ktoré sú schopné splniť účel trestu predpokladaný v § 34 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaného v 1. rade správne na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. U obžalovaných v 2. a 3. rade výroky o podmiennečnom odklade trestov odňatia slobody s určením diferencovaných skúšobných dôb, odvolací súd považuje za správne a primerané.

Výrok o uložení povinnosti obžalovaného v 1. rade zaplatiť poškodenému ČSOB Leasing Bratislava škodu v sume 10.492,09 eura je správny, pretože obžalovaný za túto škodu, ktorú spôsobil protiprávnym konaním zodpovedá v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka.

Výrok o odkázaní poškodeného Volkswagen, finančné služby Bratislava s nárokom na náhradu škody, považuje odvolací súd taktiež za správny, pretože rozhodovanie o tomto nároku v rámci adhézneho konania vyžaduje ďalšie dokazovanie v rámci ktorého bude potrebné zisťovať rozsah podielov na náhrade škody u osôb, ktoré sa pričínili o jej vznik, ktoré by predĺžilo trestné stíhanie, keď dokazovanie ohľadne viny a trestu bolo skončené.

Vychádzajúc z horeuvedených právnych úvah a právnych záverov odvolací súd nezistiac žiadne právne významné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolania ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 ods. 2 Tr. por.).